

Nieuwsbrief PFR Updates - Nummer 12, 2017

Nummer 12, 2017

Redactie: W.M. Schrama, L. Hu, M. Jonker, M. van der Leeden en J. Tigchelaar.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2017:673](#) 15-03-2017

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2017:957](#) 09-03-2017

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2017:660](#) 08-03-2017

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2017:646](#) 07-03-2017

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2017:634](#) 28-02-2017

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2016:4298](#) 20-12-2016

RECHTSPRAAK

Samenleven als waren zij gehuwd (artikel 1:160 BW). Geen verschil van mening dat tussen de vrouw en haar nieuwe partner een duurzame affectieve relatie bestaat. Hof acht op grond van rechercherapport voorshands het bewijs geleverd van samenwoning en gemeenschappelijke huishouding en wederzijdse verzorging en laat de vrouw toe tot tegenbewijs. Vrouw slaagt niet in tegenbewijs. Alimentatieplicht beëindigd. Terugbetaling onverschuldigd betaalde alimentatie vanaf 1 april 2014.

Tussen partijen is geen verschil van mening dat tussen de vrouw en haar nieuwe partner een duurzame affectieve relatie bestaat. Bij beschikking van 13 juli 2016 heeft het hof de vrouw toegelaten tot het ontzenuwen van het voorshands geleverde bewijs op grond van een rechercherapport dat de vrouw en haar nieuwe partner met elkaar samenwonen, elkaar wederzijds verzorgen en een gemeenschappelijke huishouding voeren. Bij beschikking van 15 maart 2017 heeft het hof vervolgens geoordeeld dat de vrouw niet is geslaagd door middel van tegenbewijs de stelling van de man dat zij en haar nieuwe partner met elkaar samenwonen, elkaar wederzijds verzorgen en een gemeenschappelijke huishouding voeren, te ontzenuwen. Het hof komt derhalve tot de conclusie dat de vrouw samenwoont als ware zij gehuwd in de zin van artikel 1:160 BW, zodat de verplichting van de man om uit hoofde van echtscheiding partneralimentatie aan haar te betalen is geëindigd op het tijdstip dat de vrouw is gaan samenleven met haar nieuwe partner als ware zij gehuwd.

Indien de rechter tot het oordeel komt dat de in artikel 1:160 BW bedoelde wederpartij vanaf een bepaalde datum - in dit geval 1 april 2014 - samenleeft met een ander als waren zij gehuwd, eindigt de verplichting van de gewezen echtgenoot om uit hoofde van echtscheiding levensonderhoud te verschaffen met ingang van die datum en heeft de rechter niet de vrijheid een andere datum dan deze vast te stellen als datum vanaf welke geen levensonderhoud meer verschuldigd is. Hieruit volgt dat de vrouw de met ingang van 1 april 2014 te veel ontvangen partneralimentatie aan de man dient terug te betalen.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 15-03-2017

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2017:673

Zaaknummer: 200.186.311/01

RECHTSPRAAK

Beëindiging gezag van beide ouders. Moeder gaat in hoger beroep van de beëindiging van haar gezag. Is vader belanghebbende in het hoger beroep van moeder? Hof beantwoordt vraag bevestigend.

De rechtbank heeft bij uitvoerbaar bij voorraad verklaarde beschikking het gezag van de moeder en de vader beëindigd en de GI tot voogdes benoemd. De moeder gaat in hoger beroep van de beëindiging van haar gezag over de drie kinderen. De vader dient een verweerschrift in tevens inhoudende incidenteel appel waarin hij appelleert van zijn gezagsbeëindiging en het eens is met de moeder ten aanzien van haar hoger beroep.

Het hof beantwoordt ambtshalve eerst de vraag of de vader als belanghebbende dient te worden aangemerkt in de zin van artikel 798 lid 1 Rv in de hoger beroepsprocedure van de moeder en of, in verband daarmee, de vader ontvankelijk is in zijn verzoek in incidenteel appel.

Het hof stelt voorop dat het alleen belanghebbenden vrijstaat om een verweerschrift in te dienen. In een procedure als de onderhavige dient blijkens artikel 798 lid 1 Rv onder belanghebbende te worden verstaan degene op wiens rechten en verplichtingen de zaak rechtstreeks betrekking heeft. In eerste aanleg waren beide ouders dragers van het gezag over de kinderen. Het hof is van oordeel dat hun rechten en verplichtingen ten opzichte van de kinderen dermate onderling met elkaar verweven zijn dat de vader als belanghebbende dient te worden aangemerkt in het hoger beroep dat de moeder heeft ingesteld.

Het hof bekrachtigt uiteindelijk de beslissing van de rechtbank.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 09-03-2017

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2017:957

Zaaknummer: 200.201.863_01

RECHTSPRAAK

Kinderontvoering? Kind is geboren in Egypte uit een Nederlandse moeder, die mogelijk ook Egyptisch is. Het kind heeft beide nationaliteiten. De man is Egyptisch. Ten tijde van de overbrenging van het kind naar Nederland verbleven allen in Tsjechië, alwaar de man een andere vrouw en vijf kinderen had. Niet is komen vast te staan dat de man en vrouw in Egypte zijn gehuwd en dat er in Egypte of Tsjechië tussen de man en het kind een afstammingsrelatie is ontstaan. Geen kinderonvoering vanuit Tsjechië naar Nederland.

De man heeft bij de Tsjechische autoriteiten een verzoek tot teruggeleiding van het kind uit Nederland naar Tsjechië ingediend. Dit verzoek is overgebracht aan de Nederlandse autoriteiten. De rechtbank heeft het verzoek tot teruggeleiding afgewezen. De man is van deze beschikking in hoger beroep gekomen en verzoekt om afgifte van het kind met haar reisdocumenten aan de man te bevelen dan wel om de vrouw te bevelen het kind naar Tsjechië terug te brengen of aan de man over te dragen.

Het hof gaat eerst na wat de gewone verblijfplaats van de minderjarige was ten tijde van de overbrenging naar Nederland. Dat was volgens het hof Tsjechië, ook al had de moeder dit betwist. Vervolgens gaat het hof na naar welk recht als eerste beoordeeld moet worden wie het gezag over het kind heeft. Het hof oordeelt dat dit als eerste naar Egyptisch recht beoordeeld moet worden, omdat dat recht de van rechtswege ontstane rechtsverhoudingen bepaalt. Het gaat hier om de toepassing van het hanefitische recht, waaruit in grote lijnen voortvloeit dat de man het gezag over het kind heeft als het tijdens huwelijk of binnen een jaar na ontbinding van het huwelijk is geboren.

Vervolgens stelt het hof een aantal tegenstrijdigheden vast met betrekking tot de overgelegde stukken waaruit zou blijken dat de man en de vrouw in Egypte zijn gehuwd. Voor die tegenstrijdigheden kan geen goede verklaring gegeven worden. Het hof concludeert dat het niet kan vaststellen dat sprake is geweest van een huwelijk tussen de man en de vrouw. Het hof kan dan ook niet vaststellen dat er een afstammingsrelatie is ontstaan tussen de man en

het kind. Daaruit vloeit voort dat niet is komen vast te staan dat de man het gezag heeft over het kind.

Vervolgens gaat het hof na aan wie van de ouders op grond van het recht van de gewone verblijfplaats van het kind ten tijde van de overbrenging (Tsjechië). Uit dat recht vloeit naar het oordeel van het hof voort dat de man niet het gezag heeft over het kind, omdat de afstammingsrelatie tussen de man en het kind niet vaststaat.

Het hof concludeert dat de overbrenging van het kind door de vrouw naar Nederland geen kinderontvoering impliceert en bekrachtigt de beschikking van de rechtbank.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 08-03-2017

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2017:660

Zaaknummer: 200.209.345/01

RECHTSPRAAK

Afwikkeling samenleving. Vorderingen over en weer tot afgifte van goederen. Wie is eigenaar van de goederen?

Partijen hebben van 1994 tot midden 2013 een affectieve relatie met elkaar gehad. Zij hebben met elkaar samengewoond. Zij hadden hun relatie niet op enigerlei wijze geformaliseerd, ook niet met een samenlevingscontract. De man heeft na beëindiging van de samenleving de woning verlaten. De vrouw woont sindsdien alleen in de woning. De man vordert thans afgifte van een aantal roerende goederen, die volgens hem zijn eigendom zijn. De vrouw weigert deze afgifte, omdat de goederen volgens haar mede aan haar in eigendom toebehoren of aan derden toebehoren.

Omtrent de eigendom van de roerende goederen overweegt het hof het volgende. Uitgangspunt ten deze is dat eigenaar is degene aan wie de goederen geleverd zijn. Derhalve is niet alleen bepalend wie betaald heeft. Nu het in dit geval enkel roerende zaken betreft, gaat het hof ervan uit dat de man, die heeft aangetoond dat hij de op de lijst genoemde zaken van zijn rekening(en) heeft betaald, ook eigenaar van deze goederen is geworden. Het hof neemt aan dat de man ook van de goederen op de overgelegde lijst waarvan hij geen nota's en/of bankrekeningen heeft overgelegd eigenaar is geworden, en de vrouw een en ander naar het oordeel van het hof niet gemotiveerd heeft betwist. Het hof betreft daarbij dat de vrouw ten aanzien van geen van de op de lijst genoemde goederen heeft gesteld dat deze (niet aan de man maar) aan de vrouw geleverd zijn, in die zin dat zij het goed – na betaling door de man – bijvoorbeeld aan de deur in ontvangst heeft genomen.

Het hof veroordeelt de vrouw tot afgifte van de goederen op straffe van een dwangsom. Deze dwangsom wordt gemotiveerd met de houding die de vrouw ten aanzien van een eerdere veroordeling tot afgifte van een aantal goederen heeft ingenomen.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 07-03-2017

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2017:646

Zaaknummer: 200.180.477/01

RECHTSPRAAK

Schenking door ouders van de vrouw door overmaking bedrag op rekening hypotheekverstrekker. Schenking bekrachtigd bij notariële akte. Daarin is een uitsluitingsclausule opgenomen. Is de schenking zelf onder uitsluitingsclausule gedaan aan de vrouw? Of is de schenking in de gemeenschap van goederen gevallen? Rechtbank is van oordeel dat het laatste het geval is. Het hof houdt de zaak aan in verband met het gedane bewijsaanbod van de vrouw.

Partijen zijn in gemeenschap van goederen gehuwd. Op 31 oktober 2013 hebben de ouders van de vrouw een schenking gedaan van € 28.000. Volgens de vrouw is de schenking aan haar gedaan en zijn daaraan voorwaarden, waaronder een uitsluitingsclausule, verbonden. Het geschonken bedrag valt volgens haar dan ook niet in de gemeenschap.

Het hof stelt voorop dat op de voet van artikel 1:94 lid 2 aanhef en onder a BW van de gemeenschap van goederen zijn uitgezonderd goederen ten aanzien waarvan bij de gift is bepaald dat zij buiten de gemeenschap vallen. Daarbij is van belang dat uit de woorden 'bij de gift' blijkt, dat de schenker die een uitsluitingsclausule wil maken dit dient te doen op het moment waarop de gift tot stand komt. Vaststaat dat de schenking bestond uit een overmaking op het rekeningnummer van de hypotheekverstrekker ten behoeve van de inlossing van de hypothecaire geldlening ten laste van beide partijen, zodat het moment van overmaking bepalend is voor het oordeel of aan de voorwaarde is voldaan. Verder is van belang dat de uitsluitingsclausule die aan de gift is verbonden, dient te voldoen aan het vormvoorschrift dat voor de desbetreffende gift geldt. Nu de overmaking in rekening courant aan een derde een materiële bevoordeling en om die reden een gift behelst waaraan geen vormvereisten zijn gesteld, gelden voor de uitsluitingsclausule ook geen vormvereisten. De vrouw kan dan ook door alle middelen bewijs leveren van haar stelling.

Anders dan de vrouw meent, levert de notariële akte bekrachtiging schenking geen dwingend bewijs op jegens de man voor haar stelling dat de voorwaarden waaronder de uitsluitingsclausule reeds ten tijde van de gift zijn bedongen. Partijverklaringen in een authentieke akte leveren slechts dwingend bewijs op tussen de partijen die bij die akte

verklaringen hebben afgelegd en niet ook jegens niet daarbij betrokken derden, zoals de man. Om die reden is - anders dan de vrouw meent - de rechter niet gehouden (behoudens tegenbewijs) uit te gaan van de juistheid en de waarheid van hetgeen de vrouw en de ouders hebben verklaard. De notariële akte levert ten opzichte van de man vrije bewijskracht op. De vrouw heeft bewijs aangeboden van haar stelling dat de voorwaarden reeds bij de schenking zijn gesteld door middel van het horen van getuigen, te weten haar vader, haar moeder en de vrouw zelf. Het hof heeft de zaak aangehouden om de vrouw daartoe in de gelegenheid te stellen.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 28-02-2017

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2017:634

Zaaknummer: 200.197.429/01

Rechters: C.G. Kleene-Eijk, C.M.J. Peters en M.C. Schenkeveld

Wetsartikelen: 1:94 BW en 157 Rv

RECHTSPRAAK

Kort geding. Vader heeft het eenhoofdige gezag en verhuist met de kinderen naar Engeland. Moeder vordert verhuisverbod. De belangen van de kinderen zijn niet onaanvaardbaar in het gedrang gebracht. De ontwikkeling van de banden met de moeder zijn evenmin ernstig bemoeilijkt. De vordering wordt afgewezen.

De moeder vordert in hoger beroep een verbod voor de vader om met de kinderen naar Engeland te verhuizen. Het hof overweegt dat de vader, nu hij alleen het gezag uitoefent, in beginsel de bevoegdheid heeft de minderjarige kinderen naar eigen inzicht te verzorgen en op te voeden; dit recht omvat het kiezen van de woonplaats van de kinderen. De vader draagt daarbij de verantwoordelijkheid voor het geestelijke en lichamelijk welzijn en de veiligheid van de minderjarige kinderen, alsmede het bevorderen van de ontwikkeling van hun persoonlijkheid. De bevoegdheden van de vader worden begrensd door de verplichting om de ontwikkeling van de banden met de vrouw en de minderjarigen te bevorderen. Verder is de vader gehouden vóór het nemen van een belangrijke beslissing omtrent de kinderen – en een verhuizing naar het buitenland valt daar zonder meer onder – de moeder te raadplegen.

Als onvoldoende gemotiveerd weersproken staat vast dat de vader heeft getracht de voorgenomen verhuizing vooraf met de moeder te bespreken en ook met de advocaat van de moeder heeft overlegd. Dat de moeder weigert met hem te communiceren kan niet aan de vader worden tegengeworpen. Aan een beslissing tot verhuizing van de vader kan slechts in de weg staan dat de belangen van de minderjarigen ernstig in het gedrang komen of de ontwikkeling van de banden met de moeder ernstig wordt geschaad. Nu de vader alleen het gezag uitoefent is voor een belangenafweging zoals door de moeder voorgestaan, waarbij de vader de noodzaak van een verhuizing moet aantonen, geen plaats. Het hof is met de voorzieningenrechter van oordeel dat de vader met de verhuizing de belangen van de kinderen niet onaanvaardbaar in het gedrang heeft gebracht. Zoals door de voorzieningenrechter overwogen heeft de vader de verhuizing goed doordacht en met de minderjarigen voorbereid. Bovendien is in hoger beroep voldoende aannemelijk geworden dat de minderjarigen, die inmiddels méér dan een jaar in Engeland woonachtig zijn, in hun nieuwe omgeving hun draai hebben gevonden en dat het goed met ze gaat. Evenmin is

gebleken dat door de verhuizing de ontwikkeling van de banden tussen de kinderen en de moeder ernstig wordt bemoeilijkt. Als niet weersproken staat vast dat de contacten tussen de moeder en de kinderen, toen zij nog in Nederland woonden, zeer beperkt van aard waren en dat deze plaatsvonden op initiatief van de minderjarigen. De vader heeft na de verhuizing zich ingespannen om met enige regelmaat contacten te laten plaatsvinden. De vordering van de moeder is dan ook afgewezen.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 20-12-2016

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2016:4298

Zaaknummer: 200.188.638/01